

091 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Wat 'n mêêster

In êên van de vorige stuksies gint 't over mêêster Koppelaer en de kolendamp vergiftiging op 't Blaauwe school. Naer aanlaaiding daarvan stuurde d'n heer Koppelaer ons een copie van 'n kranteverslag uit die tijd over dat geval. Onzen dank daervoor. Op Baonhoek worde de dialectstudies bepaold graeg en goed geleze, want deuze week gaot 't over n aandere mêêster van Baonhoek. Verhaole van Bovekaark, van Den Hoek of van De Kaoi, zijn netuurlijk ok aaltijd van harte welkom.

Hij kwam as jong onderwijzertie vanuit Klaoswaol naer Slierecht, naer School 5. Hij is nooit getrouwd gewist en weunde mit z'n zuster saome. Voor enkele jaere trug leefde hij nog, hōôgbejaerd in Klaoswaol. Hêêl z'n leve hêt-ie gewijd aan de jeugd eniederêên die bij 'm in de klas gezete hêt, zel 'm z'n aaige zeker herinnere. 't Was toe in de twintiger jaere. Hij was, denk ik, z'n tijd ver vooruit, want nou hoor-ie regelmaotig dat de kaaindere op school een musical opvoere of een aander soort optrede verzurde, maor tōen was dat wat!

Twêê winters achtermekaor hêt-ie mit klas 5 en 6 een kinderoperette opgevoerd voor de ouweloï. We studeerde enkele middaege nae schooltijd dn hêêle operette in, zōdat iederêên voor mekaor kon invaalle. De vaarsies wiere deur een schooljuffrouw op de piaono begelaaid. Vedder de die aales zelf. Hij leerde ons een bietjie tenêelspeule en duidelijk praote. Hij was een verdienstelijk schilder en maakte de prachtigste decors die nôôdig wazze en maakte een tenêel in de klas. D'n hêêle anklêeding was af. De kestuumms wiere in Rottedam gehuurd, compleet mit baerde en pruïke. D'r kwam zelfs een grimeur, Rheumann, die een kapperszaak en segaorewinkel had bij de Grōôte Kaark.

't Wazze de operettes: "De prins van sint" en "Repelsteeltjie". 't Was allemael tot in de puntjies verzurgd en 't wier een grōôt fêêst waerover deur iederêên mit grōôte voldoening naegpraot wier. Hij gong overal op uit. Een timmerman maakte schaarme en mijn vaoder zurgde voor blokke hout, in 't zōgenaomde bos. Azze we mit 't schoolraaisie gonge, was hij de man die de stemming d'r in hieuw. Hij kon ok prachtig voorleze.

In 1923 vierde me 't 25-jaerig regeringsjubeleum van koningin Willeminao. Bij die gelegenighaaid hebbe we onder een grōôte erepoort het Baonhoekse volkslied, dat onderlest nog is in de krant sting en dat ok in êên van de boeksies staot, gezonge. En onze mêêster Broere, want zō hiettende die, hêt dat lied gemaakt, zōwel de worde as de wijs, meschie is 't wel wat om 't nog is op een bandjie te zette? Leuk om te bewaore.

'k Hê wel is gehoord dat-ie nog veule jaere ketact gehouwe hêt mit vroeger leerlinge. Onder die mense zijn d'r meschie wel die in 't bezit zijn van de meziek en d'r meer van wete. We hadde in die tijd ok wekelijks een uur zinge. Dan kwamme de klasse twêê an twêê bij mekaor en mêêster Broere gaf ons zangles. Dat was êên van de leukste ure op school. Waerom die nie zōôvel jaere op Slierecht gebleve is, weet ik nie, maor niemand die 'm gekanne hêt, zel 'm vergete zijn, denk ik.

